

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318010095
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4318010095.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kažu, v trestnej veci odsúdeného K. P. proti uzneseniu Okresného súdu Levice, zo dňa 20.03.2018 sp. zn. 4Pp/6/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 09. mája 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného K. P., narodeného XX.XX.XXXX
z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením bol súdu I. stupňa podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona, zamietnutý návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, zo dňa 09.03.2017 sp. zn. 0T/55/2017 v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení. Následne ju sám zdôvodnil tým, že rozhodnutie považuje za rozporné, nejaví sa mu za presvedčivé. Následne teoreticky analyzuje § 66 Trestného zákona. Súd I. stupňa poukazuje na minulosť obžalovaného, väznici prideluje vyššiu moc a s pomocou tejto argumentácie popiera existenciu ľudskej bytosti. Rozhodnutie je opreté o neúplne zistený skutkový stav. Súd nevenoval pozornosť tomu, ako dôvodne podanom návrhu na nemožnosť dosiahnutia doporučenía na jeho podmiennečné prepustenie. Navrhol Krajskému súdu, aby ho prepustil z výkonu trestu na slobodu. V doplnení sťažnosti zo dňa 13.04.2018 uviedol, že sudkyňa pri rozhodovaní uviedla, že čiastočne spĺňam aj materiálnu podmienku, ale v písomne vypracovanom rozhodnutí uvádza iba formálnu. Súd nezohľadnil objektívne skutočnosti, ktoré mu bránili k získaniu podmienky. V ďalšom podaní, zo dňa 25.04.2018 namieta, že nebolo rozhodované nezávislým a nestranným súdom, konštatuje, že spĺňa formálne aj materiálne podmienky pre prepustenie na slobodu. Podľa odsúdeného, súd tradične púšťa len doporučených zo strany väznice. Odvoláva sa pritom na ustanovenie § 66 Trestného zákona, článok 48 Ústavy SR a článok 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva opravného prostriedku a k podanej sťažnosti sa žiadnym spôsobom nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nariadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná. Súd I. stupňa v konaní o podanom návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, postupoval v zmysle základných zásad trestného konania a dokazovanie viedol v zmysle príslušných ustanovení trestného poriadku. Z jednotlivých dôkazov súd I. stupňa, vzal za relevantné hodnotenie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, odpis z registra trestov v ktorom má odsúdený jedenásť záznamov o atakovaní trestného zákona, nielen na území Slovenskej republiky a hodnotenie

rizika sociálneho zlyhania. Napokon odsúdeného vypočul spolu so zástupcom ústavu, kde v súčasnosti odsúdený vykonáva trest odňatia slobody.

Z uvedených dôkazov potom učinil záver, že odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko vykonal polovicu uloženého trestu a nesplnil ani jednu z materiálnych podmienok t. j. počas výkonu trestu, nepreukázal polepšenie, keď nezískal ani jednu disciplinárnu odmenu.

K tejto podmienke nadriadený orgán dodáva, že ju nemožno splniť iba štandardným dodržiavaním ústavného poriadku, ale preukázateľným zlepšením správania sa, zvýšenou intenzitou na prospech dodržiavania ústavného poriadku nie len ním, ale i napríklad spolu odsúdenými, vyššou výkonnosťou v práci a preukázanou iniciatívou v sledovaných činnostiach počas výkonu trestu odňatia slobody tak, aby jeho polepšenie bolo možné považovať za hodnoverné.

K nesplneniu priaznivej prognózy k resocializácii odsúdeného je možné dodať, že odsúdený napriek snahe dokázať porušovanie svojich práv je povinný si uvedomiť, že len od 11.02.2016 do 13.05.2017 bol štyrikrát právoplatne odsúdený pre prečiny krádeže, je preto špeciálnym recidivistom, ktorého predčasné prepustenie na slobodu nesie zvýšené riziko toho, že výkon trestu odňatia slobody bude nedostatočne pôsobiť na jeho prevýchovu a opätovne zrecidivuje.

Za takýchto okolností bolo potrebné hodnotiť rozhodnutie súdu I. stupňa za zákonné a správne a sťažnosť podaná odsúdeným bola, preto zamietnutá ako nedôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.